

LIU CIXIN

PĂDUREA ÎNTUNECATĂ

Traducere din limba engleză

NINA IORDACHE

SLOZI LUI COȘCĂTORULE

Cuprins

<i>Lista personajelor</i>	5
<i>Prolog</i>	7
Partea întâi. Cei cu Față la Zid	19
Partea a doua. Vraja	209
Partea a treia. Pădurea întunecată	353

„De dincolo, însoțește-o chiar, cu mult! Dacă ce trăcesc sănătatea și viața și mi se spără niciun text, săvârșești să băiem lung și să lăsă distanță între prorii și răguri, drăguțul un banc de post care să te ducă apăr căsnicului strălind un arc pe capătul său și urcându-se într-unul sub hohoua scheletelor. Cineva îi vine să, în petrecere o vreme pe un val pescuit din Marea Chinei de Sud, învești săd, răstul prostrându-meciziv seapă și viață din zilele de iernă! Peșteri sucuruți fără înțelege „grădina sechilor leilor dragoste”. Lui Evreie îi se pare că seara sănătății cu aci text pînă în următoarele secole. Apoi, în faza redămării, apăruri către curajul și al despresei. E să-ți scriu în astăzi căci nu văd și suntem într-o liniște de mormânt.

— Săptăm. **GIGANTUL ATACUÎNTE** (30) Ce problema centrală? Mă întreb că nu veți neapărat deduce că este săptămână de înțelegeri și de înțelegeri. Înțelegeri de înțelegeri. — Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri. — Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri.

— Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri. — Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri. — Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri. — Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri.

— Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri. — Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri.

— Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri. — Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri.

— Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri. — Săptăm. Cuvațul săptămână de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri de înțelegeri.

Cea de-a patra sesiune de formare în larg a ofițerilor de pe *Tang* tocmai luase sfârșit. În timpul sesiunii de două luni, comandanții Wu Yue și Zhang Beihai, care stătea chiar lângă Wu Yue, fuseseră nevoiți să joace un rol neplăcut. Formațiunile de distrugătoare, submarinele și navele de aprovizionare erau conduse de comandanții grupurilor de război, dar *Tang* era în doc, în faza

ANUL 3, ERA DE CRIZĂ

Distanța de la Flota Trisolariană până la Sistemul Solar: 4,21 ani-lumină

Pare atât de vechi...

Acesta fu primul gând al lui Wu Yue când văzu vasul *Tang*, o navă uriașă în construcție chiar sub ochii lui, scăldată în strălucirea arcurilor electrice. Sigur, impresia era rezultatul nenumăratelor mâzgăleli fără importanță de pe plăcile de oțel mangan din care era construit corpul aproape finalizat al navei, produse de aparatul performant de sudură cu scut de gaz folosit pe carenă. Încercă să-și imagineze cât de robustă și de frumoasă ar fi nava *Tang* cu un strat proaspăt de vopsea gri, dar fără succes.

Cea de-a patra sesiune de formare în larg a ofițerilor de pe *Tang* tocmai luase sfârșit. În timpul sesiunii de două luni, comandanții Wu Yue și Zhang Beihai, care stătea chiar lângă Wu Yue, fuseseră nevoiți să joace un rol neplăcut. Formațiunile de distrugătoare, submarinele și navele de aprovizionare erau conduse de comandanții grupurilor de război, dar *Tang* era în doc, în faza

de construcție, aşa că poziția navei de transport era ocupată de nava de instrucție *Zheng He* sau pur și simplu liberă. În timpul sesiunilor, Wu Yue privea în gol peticul gol al mării, unde suprafața apei, tulburată de urmele încrucișate ale vaselor care treceau pe acolo, se legăna neliniștită, la fel ca starea lui de spirit. *Oare peticul acela gol se va ocupa vreodată?* se întrebă de nenumărate ori.

Se uită la vasul *Tang* încă în construcție și observă că nu era vorba despre anii care au trecut peste el, ci despre trecerea tim-pului. Părea o fortăreață măreață și străveche, dar părăsită. Corpul pestriț era un perete de piatră, iar ploaia de scânteieri de la sudură cădea de pe schelă ca o plantă care acoperea pietrele... ca și cum ar fi fost mai puțin construcție și mai mult arheologie.

Wu Yue se temu să-și ducă gândurile la capăt și-și întoarse privirea spre *Zhang Beihai* care stătea alături:

- Tatăl tău se simte mai bine? întrebă el.

Zhang Beihai dădu ușor din cap:

- Nu. Abia rezistă.
- Cere o permisie.

- Am cerut când s-a dus prima oară la spital. Dar, după cum stau lucrurile, o să mă ocup de el când va veni momentul.

Apoi tăcură amândoi. Fiecare interacțiune personală era la fel. Desigur, când venea vorba despre muncă aveau multe să-și spună, dar mereu persista ceva între ei.

- *Beihai*, munca nu va mai fi cum a fost. De vreme ce împăr-țim sarcinile postului, mă gândesc că poate ar trebui să comuniciăm mai mult.

- Ne-am înțeles foarte bine în trecut. Sunt sigur că superiorii noștri ne-au pus să lucrăm împreună pe *Tang*, datorită colaborării noastre de succes de pe vasul *Chang'an*.

Zhang Beihai râse, dar era genul acela de râs pe care Wu Yue nu-l putea decifra. Privirea lui *Zhang Beihai* pătrundea adânc în inima oricui de pe vas, fie el căpitan sau simplu marină. Wu Yue era de-a dreptul transparent pentru el. Dar Wu Yue nu putea decifra ce se întâmpla în interiorul lui *Zhang*. Era convins că zâmbetul izvora din adâncul lui, dar nu spera să-l înțeleagă.

Colaborarea fructuoasă nu însemna și o înțelegere adevărată. Evident că *Zhang Beihai* era cel mai capabil comisar politic de pe vas și cât se poate de sincer în munca lui, investigând fiecare problemă cu o precizie absolută. Dar lumea sa interioară părea un abis cenușiu pentru Wu Yue, care simțise întotdeauna că *Zhang Beihai* de fapt îi spunea: *Fă așa și gata. Așa e cel mai bine sau e corect.* *Dar nu e ceea ce-mi doresc cu adevărat.* La început fusese doar o senzație vagă, dar care devenise din ce în ce mai evidentă. Sigur, orice făcea *Zhang Beihai* era întotdeauna cel mai bine sau corect, dar Wu Yue nu știa ce-și dorea el cu adevărat.

Însă avea o singură certitudine: Conducerea unei nave de război era o sarcină periculoasă, aşa încât cei doi comandanți trebuiau să-și citească gândurile reciproc. Asta îi punea o problemă delicată. La început, se gândi că *Zhang Beihai* se ferea cumva de el și asta îl jigni pe Wu. Există cineva mai deschis și mai sincer decât el în funcția dificilă de căpitan al unui distrugător? *De ce trebuie să se ferească de mine?*

Când tatăl lui *Zhang Beihai* fusese ofițerul lor superior o scurtă perioadă, Wu Yue îl informase despre greutățile întâmpinate în comunicarea cu comisarul: „Nu e de ajuns să ne facem treaba bine? De ce trebuie să știi cum gândește?“ spuse generalul cu blândețe, apoi adăugase, poate involuntar: „De fapt, nici eu nu știu.“

- Să cercetăm mai atent, spuse *Zhang Beihai* și arăta spre *Tang*, printre scânteie. Apoi, ambele telefoane sunară în același timp: un SMS care-i anunță să se întoarcă la mașină. De obicei, însemna că e o urgență, fiindcă echipamentul de comunicații securizate nu era disponibil decât în vehicul. Wu Yue deschise ușa mașinii și ridică receptorul. Era un apel de la un consilier de la cartierul general al consiliului de război.

- Căpitane Wu, Comandamentul Flotei a emis ordine urgente pentru tine și pentru comisarul *Zhang*. Trebuie să vă prezentați imediat la Statul-Major!

- La Statul-Major? Si cum rămâne cu exercițiul de instrucție pentru Flota a cincea? Jumătate din navele de război sunt pe mare, și restul li se vor alătura mâine.

- Nu știu nimic despre asta. Ordinul este simplu. O singură comandă. Puteți verifica detaliile când vă întoarceți.

Căpitanul și comisarul navei *Tang*, care nu fusese încă lansată, se priviră, apoi avu loc un moment rar după mulți ani, în care gândurile li se sincronizără: *Se pare că peticul acela de apă va rămâne liber.*

Fortul Greely, Alaska. Cățiva cerbi lopătari care se plimbau agale pe câmpia înzăpezită, deveniră agitați când simțiră vibrațiile din pământ, de sub stratul de zăpadă. În fața lor se deschise o emisferă albă. Fusese plasat acolo demult un ou gigantic, pe jumătate îngropat în pământ, dar cerbii simțiseră întotdeauna că nu aparținea lumii înghețate. Oul se desfăcu și din el ieși un fum gros și flăcări, apoi, huruind, zămisli un cilindru care își luă zborul, scoțând flăcări din zona inferioară. Focul spulberă în aer troienele de zăpadă din jur, apoi căzură din nou pe pământ sub formă de ploie. Când cilindrul ajunse suficient de sus, exploziile care-i speriașeră pe cerbi fură din nou înlăciute de liniște. Apoi dispără pe cer, lăsând în urmă o dâră lungă și albă, ca și cum peisajul de iarnă ar fi fost un ghem uriaș din care o mână gigantică și invizibilă ar fi tras un fir spre înălțimi.

- La naiba! Câteva secunde în plus și-aș fi confirmat o lansare întreruptă! spuse ofițerul Raeder, responsabil de testarea țintelor, în timp ce dădu la o parte mouse-ul.

Raeder se afla la mii de kilometri, în Sala de Comandă a Apărării Anti-Rachetă Nucleară de la Centrul de Comandă NORAD¹, aflat la trei sute de metri sub muntele Cheyenne de lângă Colorado Springs.

- Mi-am dat seama că nu e nimic, îndată ce a apărut alerta de sistem, spuse Controlorul Orbital Jones, scuturând din cap.

- Atunci ce atacă sistemul? întrebă generalul Fitzroy.

¹ NORAD - North American Aerospace Defense Command: Comandamentul Nord-American de Apărare Aeriană (n. tr.).

Apărarea Anti-Rachetă Nucleară era doar una dintre sarcinile atribuite noii sale funcții, cu care încă nu se familiarizase complet. Generalul se uită la peretele acoperit de monitoare și încercă să localizeze ecranele grafice intuitive pe care le avuseseră la centrul de comandă de la NASA: o linie roșie care șerpuiu de-a lungul hărții lumii și forma o undă sinusoidală deasupra transformării plane. Pentru neofiți părea inexplicabil, dar măcar știai că ceva ataca în spațiu. Însă aici nimic nu era atât de simplu. Liniile de pe ecrane formau un talmeș-balmeș abstract și complicat care-i păreau fără sens. Ca să nu mai vorbim despre toate ecranele pe care defilau rapid cifre, înțelese doar de ofițerii de serviciu ai NMD¹.

- Domnule general, vă amintiți când au înlocuit pelicula reflectorizantă de pe modulul multifuncțional al ISS² anul trecut? Cea veche s-a pierdut, iar asta se vede. Se strânge și apoi se desface în vântul solar.

- Dar... ar trebui să fie inclusă în baza de date pentru trierea țintelor.

- Este. Aici.

Raeder deschise o pagină cu mouse-ul. Sub o grămadă de text, date și formulare complicate, se afla o fotografie mai ștersă, care probabil fusese făcută cu telescopul de pe Terra, ce ilustra un petic alb cu formă neregulată pe un fond negru. Din cauza reflexiei puternice nu se deslușeau detaliile.

- Domnule maior, de vreme ce deții fotografia, de ce n-ai anulat programul de lansare?

- Sistemul ar fi trebuit să caute în mod automat baza de date cu țintele. Timpii reacției umane nu sunt suficient de rapizi. Iar datele din vechiul sistem nu au fost reformatate pentru cel nou, aşa că nu s-a conectat la modulul de recunoaștere, spuse Raeder.

Tonul său era ușor iritat, de parcă ar fi zis: *Am demonstrat că sunt eficient rezolvând situația rapid printr-o căutare manuală,*

¹ NMD – Navy Maintenance Database: Baza de Date de Suport a Marinei (Americane) (n. tr.).

² ISS – International Space Station: Stația Spațială Internațională (n. tr.).

atunci când supercomputerul NMD a dat greș. Dar tot trebuie să îndur întrebările tale stupide.

– Domnule general, ordinul a fost să trecem la starea operațională efectivă, după ce NMD și-a mutat traiectoriile de interceptare în spațiu. Dar încă nu se încheiașe recalibrarea sistemului informatic, raportă un ofițer de serviciu.

Fitzroy tăcu. Trăncăneala din sala de comandă îl agasa. Avea în față primul sistem de apărare planetară al umanității, dar nu era nimic altceva decât unul deja existent din Baza de Date de Suport a Marinei Americane, ale cărui interceptări fuseseră redirecționate dinspre diferite continente terestre în spațiu.

– Hai să facem o fotografie drept amintire, spuse Jones. Probabil este primul atac al Terrei împotriva unui dușman comun.

– Aparatele de fotografiat sunt interzise, zise Raeder rece.

– Domnule căpitan, ce vreți să spuneți? întrebă Fitzroy, brusc supărăt. Sistemul nu a detectat nicio țintă inamică. Nu este primul atac.

După o tacere stânjentoare, cineva interveni:

– Avioanele de interceptare sunt dotate cu focoase nucleare.

– Da, de o megatonă și jumătate. Și ce dacă?

– Aproape s-a întunecat. Dată fiind localizarea țintei, ar trebui să vedem explozia!

– O poți vedea pe monitor.

– Da, dar afară e mai distractiv, spuse Raeder

Jones se ridică nervos:

– Domnule general, eu... Tura mea s-a terminat.

– Și-a mea, domnule general, zise Raeder.

Era doar un gest de politețe. Fitzroy era un coordonator de rang înalt al Consiliului de Apărare Planetară și nu putea controla nici NORAD și nici NMD-urile.

Fitzroy făcu semn cu mâna:

– Nu sunt comandanțul vostru. Faceți cum doriți. Dar aş vrea să vă reamintesc tuturor că în viitor s-ar putea să lucrăm împreună mult timp.

Raeder și Jones o luară la fugă spre partea superioară. După ce treceră prin ușa antiradiatăie de câteva tone, ajunseră pe culmea muntelui Cheyenne. Soarele apunea și cerul era limpede, dar nu văzură lumina niciunei explozii nucleare în spațiu.

– Ar trebui să fie acolo, zise Jones, arătând spre cer.

– Poate că am ratat-o, spuse Raeder.

Nu se uita în sus. Apoi, cu un zâmbet ironic, spuse:

– Chiar își imaginează că sophonul se va desface din nou într-o dimensiune redusă?

– Imposibil! Este inteligent. N-o s'avem noi șansa asta, zise Jones.

– Ochii NMD-ului sunt atinții spre cer. Sigur nu mai e nimic de care să ne fie teamă pe Terra? Chiar dacă țările teroriste s-au transformat în sfinți, mai există OTT-ul, nu-i aşa?

– Și CAP-ul! Militarii ăștia vor doar să anunțe rapid că problema e rezolvată. Iar Fitzroy e de-al lor. Acum sunt pe punctul de-a declara că primul stadiu al Sistemului de Apărare Planetară e finalizat, deși n-au îmbunătățit deloc echipamentul. Singurul scop al sistemului este să-i opreasă desfacerea în dimensiuni mai mici în apropiere de orbita Terrei. Tehnologia este chiar mai simplă decât cea necesară pentru interceptarea rachetelor teleghidate, deoarece când ținta va apărea cu adevărat, va acoperi o suprafață imensă... Căpitane, de astă te-am rugat să venim aici. De ce te-ai purtat ca un copil, care-i treaba cu prima fotografie a unui atac? L-ai supărăt pe general, să știi! Nu vezi că e un om meschin?

– Dar... am crezut că i-am făcut un compliment...

– Este unul dintre cei mai șmecheri din armată. Să nu te aștepți să anunțe la conferința de presă că a fost o eroare de sistem. O să susțină că a fost o manevră strălucită, cum fac toți. Așteaptă și-ai să vezi. Așa o să fie.

În timp ce vorbea, Raeder se așeză și se întinse pe pământ, uitându-se cu o față plină de nerăbdare la cerul împânzit deja de stele.

– Știi, Jones, dacă sophonul chiar o să se desfacă din nou, o să ne dea șansa să-o distrugem. N-ar fi o chestie tare?

– „Și la ce bun? Adevarul e că se îndreaptă spre Sistemul Solar chiar acum. Și cine știe căți or fi... Ascultă, de ce-ai zis „ea“ în loc de „el“?

Expresia de pe față îndreptată spre cer a lui Raeder deveni visătoare:

– Ieri un colonel chinez care abia venise la centru mi-a spus că în limba lui sophonul poartă numele unei femei japoneze, Tomoko¹.

Cu o zi în urmă, Zhang Yuanchao completase formularele de pensionare și părăsise fabrica chimică unde lucrase mai bine de patru decenii. Ca să-l parafrazăm pe vecinul lui, Lao Yang², azi începea o doua copilărie. Lao Yang îi spuse că la șaizeci de ani, la fel ca la șaisprezece, era perioada cea mai bună din viață, vârsta la care povările de la patruzeci sau de la cincizeci de ani fuseseră depășite, iar lentoarea și boala de la șaptezeci și de la optzeci de ani încă nu apăruseră. Era vârsta la care te puteai bucura de viață. Fiul și nora lui Zhang Yuanchao aveau slujbe stabile, și chiar dacă fiul său se însurase mai târziu, urma să aibă un nepot în curând. El și soția lui nu și-ar fi permis casa în care locuiau, dacă nu ar fi cumpărat-o cu banii de pe vechea locuință care fusese demolată. Trăiau în noua casă de un an...

Zhang Yuanchao se gândea la toate astea și totul i se părea extrem de mulțumitor. Trebuia să admită că în privința afacerilor de stat Lao Yang avea dreptate. Însă uitându-se de la fereastra etajului opt la cerul albastru de deasupra orașului, nu simțea nicio bucurie în suflet, și cu atât mai puțin senzația că trăia a doua copilărie.

Lao Yang, pe numele mic Jinwen, era un profesor de gimnaziu ieșit la pensie, care îl sfătuia frecvent pe Zhang Yuanchao să învețe lucruri noi, dacă vrea să se bucure de ultimii ani de viață. De exemplu: „Internetul. Până și prunciștiu să-l folosească, tu

¹ Zhizi(智子) înseamnă literal „particulă de cunoaștere“. Caracterul pentru „particulă“ apare frecvent în prenumele fetor în japoneză, care se pronunță „ko“ (n. tr. Joel Martinsen).

² Lǎo înseamnă „bătrân“ și se folosește adesea înaintea numelui de familie al celor mai în vîrstă decât vorbitorul, în semn de respect sau familiaritate (n. tr. Joel Martinsen).

de ce n-ai ști?“ Mai mult, îi amintea lui Zhang Yuanchao că dezinteresul lui absolut pentru lumea de afară era cea mai mare greșeală: „Măcar biata ta soție poate să-și steargă lacrimile în fața televizorului, la telenovelele de doi bani. Dar tu nici măcar la televizor nu te uiți. Ar trebui să urmărești știrile naționale și internaționale. Asta nu trebuie să lipsească dintr-o viață împlinită.“ Deși Zhang Yuanchao trăia de mulți ani în Beijing, nu s-ar fi zis. Dacă un taximetrist putea să turuește analize convingătoare despre toate evenimentele naționale și internaționale, Zhang Yuanchao știa numele președintelui actual, dar sigur nu-l știa și pe-al premierului. De fapt, pentru el era un motiv de mândrie. Spunea că are un trai obișnuit, de om simplu, și nu voia să-i fie împuiat capul cu lucruri lipsite de importanță. Nu-l interesau deloc și prefera să le ignore ca să nu aibă bătăi de cap. Yang Jinwen urmărea cu atenție chestiunile de stat și considera că este esențial să se uite la știrile serii în fiecare zi, certându-se cu comentatorii de pe Internet, până când se înroșea la față, despre politica economică națională și tendințele din proliferarea nucleară internațională, dar la ce îl ajutase asta? Guvernul nu-i mărise pensia nici măcar cu un bănuț. Zicea: „Ești ridicol! Crezi că n-are nicio importanță? Că nu te privește? Ascultă, Lao Zhang! Fiecare chestiune majoră națională și internațională, fiecare chestiune majoră de politică națională și fiecare rezoluție a ONU au o influență asupra vieții tale, prin legături directe și indirecțe. Crezi că invazia SUA din Venezuela nu te privește? Aș spune că are mai multe implicații pe termen lung pentru pensia ta, decât îți imaginezi.“ Pe atunci, Zhang mai mult râdea de ieșirile lui Lao Yang, considerându-l obsedat de politică. Însă acum înțelegea că vecinul lui avusese dreptate.

Zhang Yuanchao sună la ușa lui Yang Jinwen și acesta îi deschise, părând că abia ajunsese acasă. Era extrem de relaxat. Zhang Yuanchao se uita la el de parcă ar fi fost în desert și-ar fi dat peste un călător pe care nu avea intenția să-l părăsească.

– Te-am căutat. Unde ai fost?

- M-am dus până la piață. Am văzut-o pe soția ta făcând cumpărături.

- De ce blocul nostru e atât de pustiu? Parcă ar fi... un mausoleu!

- Azi nu e zi de sărbătoare. Astă-i tot, spuse râzând. Prima ta zi de pensionar. E un sentiment perfect normal. Bine că n-ai fost șef. Pentru ei e și mai greu când ies la pensie. O să te obișnuiești repede. Hai să vedem ce mai e pe la centrul de activități comunitare și cum ne putem distra.

- Nu, nu e din cauza pensionării. E din cauză că... nu știu cum să spun... Din cauza țării, sau, de fapt, a situației internaționale.

Yang Jinwen arătă spre el și râse:

- Situația internațională? Nu mi-ăș fi imaginat niciodată că o să aud asemenea cuvinte din gura ta...

- Ai dreptate, nu mă interesau chestiunile importante, dar acum sunt uriașe. Nu mi-am imaginat niciodată că vor deveni atât de serioase

- Lao Zhang, chiar este amuzant. Vezi tu, între timp am început să gândesc ca tine și nu-mi mai pasă de lucrurile lipsite de importanță. Poți să mă crezi sau nu, dar n-am mai urmărit știrile de două săptămâni. Îmi păsa mult de chestiunile serioase, fiindcă oamenii sunt importanți. Putem influența desfășurarea evenimentelor curente. Însă nimeni n-are puterea să învingă așa ceva. Și atunci, de ce să-ți mai pese?

- Dar nu se poate să nu-ți pese deloc! Umanitatea va dispărea în patru sute de ani!

- Hm, noi n-o să mai fim pe aici în vreo patruzeci de ani...

- Dar descendenții noștri? Vor fi șterși de pe fața Pământului!

- Pe mine nu mă privește atât de mult ca pe tine. Fiul meu din America s-a însurat, dar nu-și dorește copii, aşa că nu-mi pasă. Însă familia Zhang va mai rezista douăsprezece generații, nu-i aşa? Nu e de ajuns?

Zhang Yuanchao îl fixă cu privirea pe Yang Jinwen câteva clipe, apoi se uită la ceas. Dădu drumul la televizor și pe canalul de știri tocmai începuse jurnalul zilei:

PĂDUREA ÎNTUNECAȚĂ

Associated Press anunță că la ora 18:30¹, în data de 29, Sistemul de Apărare Națională Anti-Rachetă al SUA a încheiat cu succes distrugerea experimentală a unui sophon desfăcut în dimensiune redusă, pe orbita inferioară a Terrei. Este cel de-al treilea test de interceptare al NMD, de când țintele s-au mutat în spațiul extraterritorial. Ultima țintă a fost pelicula reflectorizantă de la Stația Spațială Internațională din luna octombrie. Un purtător de cuvânt de la Consiliul de Apărare Planetară a declarat că interceptorul dotat cu focoase a distrus cu succes ținta de trei mii de metri pătrați. Aceste lucru înseamnă că sistemul NMD va fi capabil să-ă distrugă cu mult înainte ca desfacerea tridimensională a sophonului să atingă o suprafață mare și să capete o suprafață reflectorizantă care să prezinte o amenințare pentru țintele umane de pe Pământ...

- Ce pierdere de vreme! Un sophon nu se va desface, spuse Yang, luându-i telecomanda din mâna lui Zhang. Schimbă canalul! Poate e o reluare a semifinalelor Cupei Europene. Am adormit pe canapea aseară...

- Uită-te acasă la tine! zise Zhang Yuanchao, smulgându-i telecomanda din mâna.

Ştirile continuau:

Fizicianul de la Spitalul Militar 301, responsabil de tratarea academicianului Jia Weilin, a confirmat că moartea lui Jia s-a datorat unei malignități hematologice, cunoscuță și sub denumirea de leucemie, cauza cea mai probabilă a morții fiind insuficiența unui organ și pierderea de sânge produsă de stadiul avansat al bolii. Nu au existat anomalii. Jia Weilin, un expert foarte renumit în supraconductibilitate și care și-a adus o contribuție majoră în domeniul supraconductorilor de temperatură ambientă, a murit în data de 10. Știrile care susțin că Jia ar fi murit în urma unui atac al unui sophon sunt doar zvonuri. Într-o altă intervenție, un purtător de cuvânt al Ministerului Sănătății a confirmat că alte decese despre

¹ Ora standard de Est (n. tr.).